Noulii miniștri la București al Spaniei și al Japoniei au prezentat Joi scrisorile de acreditare

Noul ministru al Spaniei eșind dela palat, după prezentarea scrisorilor de acreditare.

M. S. Regele Mihai I, a primit Joi, la ora 11 jum., înainte de amiază, cu ceremonialul obișnuit, la palatul regal din calea Victoriei, — de față fiind și d. general Antonescu, Conducătorul Statului, președinte al consiliului de miniștri și ministru ad-interim al afacerilor străine, — pe noul ministru al Spaniei la București, Don José Rojas y Moreno, conte de casa Rojas, care I-a prezentat Suveranului scrisorile sale de acreditare.

Discursul noului ministru al Spaniei

Noul ministru al Spaniei, d. conte de Casa Rojas, cu ocazia prezentării scrisorilor de acreditare Majestății Sale Regelui, a rostit următorul discurs:

SIRE,

Nu este vorba pentru mine în momentul acesta, să îndeplinesc un simplu act de etichetă rece și obișnuită.

Respectul meu pentru protocol nu m'ar putea împiedeca să evoc, în această ocazie solemnă ca reprezentant al Capului Statului meu, pe Generalisimul Franco, interpret fidel al Mișcării Naționale spaniole al Falangei condusă de El precum și a sentimentelor țării mele, legături cu totul deosebite care de mai multe secole unesc în mod atât de fericit cele două națiuni ale noastre.

Roma, la apogeul măririi sale, a fost trăsătura de unire între Peninsula Iberică „finis terrae" și Dacia fertilă și promițătoare, fiică iubită a acestui popor fecund și constructor.

Traian, născut în Spania, Vă aduce, cu strălucirea Imperiului său rădăcinile limbii noastre, principiile înțelepte ale Dreptului său, și dați-mi voe, Sire să-mi exprim gândul meu, precum și marile trăsături ale caracterului spaniol, cavaleresc și tândru, leal și nepăsător, seniorial și ospitalier, deschis și generos.

De-atunci, asemănarea psihologiilor noastre, analogia limbilor noastre, comunitatea credințelor noastre identitatea sângelui nostru ne asigură o prietenie frățească neîntreruptă, întărită acum de voința Celui Atotputernic, care pentru a ne face și mai asemănători, ne-a îndreptat pe o cale identică în desvoltarea noastră politică.

Suntem două țări având rădăcini seculare, care, după o iarnă plină de jale cresc din nou într'o primăvară plină de speranțe.

Spania apare din nou în lume după ce a suferit cea mai dureroasă încercare după ce a depus o sforțare uriașă în care s'au jertfit aproape un milion dintre frații noștri care, mândri de munca lor salvatoare au oferit, plini de generositate, viețile lor pentru o patrie mai bună... „Sic vos non vobis"...

Doresc din toată inima, Sire, pentru România, tot atât de încercată de nenorocire în ultimul timp, o renaștere glorioasă demnă de trecutul ei și de virtuțile poporului Vostru.

Să-mi permită Majestatea Voastră să consacru încă câteva cuvinte pentru a exprima admirația și respectul meu acestor două persoane de elită ale națiunei Voastre și a mele, victima gloanțelor sacrilege, căzuți, amândoi, în luna Noembrie, luna morților, care, de atunci, a devenit luna reînvierei și a vieței.

Nimic nu le-a fost cruțat. Amândoi au suit calvarul închisoarei. Amândoi au căzut iluminați de idealul lor. Amândoi au știut să înfrunte cu demnitate sfârșitul lor; așa precum mor eroii: tineri, în picioare, subt cerul liber; cu seninătatea celor drepți, cu curajul martirilor. Ei eau profeți; Ei au devenit Crezul nostru, Nordul vieței noastre.

Excurialul, Casa Voastră Verde, sunt, acum, locuri de pelerinaj, Orientul unor zile strălucitoare de lumină. Mai târziu, simpatiile țărei Voastre față de a noastră s'au transformat în entuziastă consacrare în momentul când se cunosc adevărații amici, în momente de grea cumpănă.

Pentru noi, spaniolii, răscularea noastră națională presupunea o tentativă în care totul era riscat: a trăi sau a nu trăi.

Tânăra Voastră Gardă, făcând onoare titlului său de „Fier" ne-a dat pe oamenii săi și prețioasa sa asistență morală încurajatoare și devotată.

Căpitanul său, cu o clar viziune ce-i face onoare a înțeles imediat că în acest caz nu era vorba de o luptă internă dintre două partide rivale, ci de o luptă decisivă și înverșunată între două ideologii contradictorii cari puneau în primejdie civilizația europeană, principiile sfinte ale religiei, ale culturei ale familiei și a ordinei sociale.

Codreanu și-a ales bine emisarii cari, ca simpli soldați au intrat în rândurile noastre. Nu era aci un act de formă — Moța și Marin, eroi de legendă, prin sacrificiul vieței lor, au dovedit lumei cât era de sinceră ofranda pe cari ne-au făcut-o sosind în Spania. Cavalerii ai Idealului, ei au scris, cu sângele lor, o pagină de epopee.

Pe pământul Spaniei, patria lui Don Quichotte, ei ne-au dat o lecție cavalerească. Acolo, în Castilia mea austeră și grandioasă, ei au căzut pentru a deveni nemuritori în recunoștința și în gloria ei.

SIRE,

După aceste evocări, pe cari le socoteam indispensabile în momentul când prin umilul meu intermediar Spania și Șeful ei se adresează Majestății Voastre, am onoarea să înalț până la Augustele Voastre mâini, scrisorile de acreditare prin care Generalisimul Franco, Șeful Statului Spaniol, mă acreditează ca reprezentant al Său pe lângă Majestatea Voastră.

Pentru a îndeplini sarcina mea cu zel și cu folos, nu mă bizui din nefericire, pe capacitatea mea atât de limitată, ci pe binevoitoarea Voastră primire și pe sprijinul pe care Guvernul Vostru va binevoi să mi-l acorde.

In numele Generalisimului Franco, aduc urările cele mai vii pentru fericirea Majestății Voastre și a Majestății Sale Regina Mamă și, din toată inima, urez României prosperitate și noroc, într'un viitor apropiat.

Răspunsul M. S. Regelui

DOMNULE MINISTRU,

Primesc cu vie satisfacție scrisorile prin care generalisimul Franco, șeful statului Spaniol, a binevoit a Vă încredința însărcinarea de a-L reprezenta în calitatea de trimis extraordinar și ministru plenipotențiar pe lângă persoana mea.

Țin, în chip cu totul special de a-i transmite mulțumirile mele pentru mesagiul său pătruns de sinceră prietenie și vă rog de a fi pe lângă generalism interpretul urărilor mele cele mai călduroase pentru fericirea Sa personală și pentru prosperitatea nobilului popor spaniol.

Ați evocat, domnule ministru, cu prilejul acestei solemnități, legăturile ce unesc de veacuri în chip atât de fericit națiunile noastre.

Noua Românie se simte întreit legată de marele popor spaniol. Ne unesc legăturile indestructibile ale istoriei, ale culturei și ale rasei; atât „Dacia a Felix" cât și înfloritoarea Iberie erau cuprinse în „orbis terrarum" al Marelui Imperiu al antichității.

Socotim de o însemnătate simbolică faptul că marele Traian era de origină spaniolă și ne considerăm fericiți de a fi conștienți de rădăcinile noastre comune cari explică identitatea atâtor trăsături caracteristice ale poporului spaniol și ale poporului român.

N'am uitat în acelaș timp, că și după destrămarea Imperiului, istoria acestor două popoare se desfășoară în ritm egal. Toată viața lor a fost o luptă continuă, și am avut în totdeauna prilejul să admirăm caracterul cavaleresc atât de adânc, inerent atât Regatului Delayo, cât și țărilor Navarrei și Aragonului, Castiliei și Leonului. Aceste regate și aceste lupte ne amintesc de Principatele române ale Moldovei, și Munteniei, cari se desvoltau deși separate de Spania prin spații întinse, supunându-se aceloraşi porunci lăuntrice.

Coborârea din munți, „reconquista", „descălecatul" cum îl numim noi, constitue aceiași bază a evoluțiunei națiunilor noastre. Căci ambele noastre popoare au fost dealungul veacurilor campionii aceleiași lupte: pentru rasa ariană, pentru Europa și îndeosebi pentru Cruce.

In clipa de față, manifestările marilor mișcări Europene, ale mișcărilor revoluționare naționale, au adâncit și mai mult afinitățile isvorâte din credință.

România Național Legionară este mândră de toate legăturile cari o unesc cu eroica mișcare a „Falangei Tradiționaliste dela Jons".

In sfârșit o altă trăsătură adânci și mai mult comunitatea ideologică a țărilor noastre.

Este tocmai în momentul culminant al luptei pentru reînoirea eroică a Țării sale, când Căpitanul și-a trimis pe cei mai buni din Legiune în lupta pentru Christ împotriva Antichristului, în care măreața tinerețe falangistă lupta alături de admirabila armată a lui Caudillo, care reunea tradițiunea conquistadorilor cu aceea a terciilor.

Este dorința Mea fermă și sinceră ca relațiunile dintre țările și popoarele noastre să se fixeze dincolo de cadrul strict diplomatic într'o prietenie adâncă și statornică.

Fiți încredințat, Domnule ministru, că veți găsi la noi dispozițiuni identice cu acelea ale Domniei Voastre și aceiași dorință de a colabora într'o atmosferă de încredere și de prietenie în vederea unei colaborări fecunde și trainice între țările noastre spre cel mai mare bine al națiunilor noastre.

Imi va fi deci în deosebi de plăcut, de a vă încredința, domnule ministru, de tot sprijinul ce veți socoti util în îndeplinirea misiunei domniei voastre, iar d. Conducător al Statului și guvernul Român vă vor acorda în totdeauna încrederea și colaborarea lor prietenească.

Călăuzit de aceste sentimente, Vă urez, domnule ministru, cu toată cordialitatea, un bun venit în România.

Marchizul Cioshi Tutsumi, noul ministru al Japoniei la București, ieșind dela Palatul Regal, după ce a prezentat M. S. Regelui Mihai scrisorile de acreditare.

M.S. Regele a primit apoi pe noul ministru al Japoniei

M. S. Regele Mihai I, a primit apoi, la ora 12 jum., — cu acelaș ceremonial, pe noul ministru al Japoniei la București, d. Cioshy Tutsumi, care, de asemeni, I-a prezentat Suveranului, scrisorile de acreditare.

Discursul d-lui ministru al Japoniei

D. Cioshi Tutsumi, noul ministru al Japoniei, a rostit următorul discurs:

SIRE,

Am onoarea de a remite în mâinile Majestății Voastre Scrisorile, care mă acreditează, în calitate de Trimes Extraordinar și Ministru Plenipotențiar al Majestății Sale Impăratul Japoniei, Augustul meu Suveran, pe lângă Majestatea Voastră.

Mă simt măgulit, în mod deosebit, de Misiunea pe care a binevoit Augustul meu Suveran să-mi încredințeze și rog pe Majestatea Voastră să creadă că nu voi economisi nici un efort, pentru a desvolta și strânge și mai mult relațiunile amicale, care există într'un mod atât de fericit între România și Japonia.

Sunt fericit, Sire, de a constata că noutle legături care unesc și mai intim țările noastre, vor contribui, sunt ferm convins de aceasta, la stabilirea unei noui ordine în lume, care poate, numai ea, să asigure o pace durabilă, întemeiată pe dreptate.

Indrăsnesc să sper, Sire, că Majestatea Voastră, Domnul General Antonescu, Conducătorul Țării cât și Guvernul Regal, vor binevoi să ne dea binevoitorul și rodnicul concurs, spre a duce la bun sfârșit sarcina noastră comună.

Fac cele mai călduroase urări pentru sănătatea și fericirea Majestății Voastre și a tuturor a celor care Ii sunt dragi, precum și pentru prosperitatea glorioasei Națiuni Române.

RĂSPUNSUL MAJESTĂȚII SALE REGELUI

DOMNULE MINISTRU,

Primesc cu vădită satisfacție din mâinile d. voastră scrisorile prin care Majestatea Sa Impăratul Japoniei Vă acreditează pe lângă persoana Mea, în calitate de trimisul său extraordinar și ministru plenipotențiar.

Asigurările ce ați binevoit a-mi da, că veți depune toate sforțările în vederea desvoltării mereu crescânde a relațiunilor de strânsă prietenie, care există în chip atât de fericit, între Japonia și România și pe care le-ți evocat astăzi cu atâta elocință, M'au satisfăcut adânc.

Puteți fi convins că veți găsi la noi aceleași dispozițiuni și aceiași dorință de colaborare, într'o atmosferă de încredere mutuală, la adâncirea noilor legături, cari unesc tot mai strâns țările noastre.

In vederea realizărei acestui scop, România și-a dat adeziunea la pactul tripartit, în nădejdea neclintită că străduințele ei vor contribui la stabilirea unei păci care nu va putea fi durabilă, decât dacă va fi întemeiată pe ideia de justiție.

Sunt convins, d-le ministru, că veți contribui, în chipul cel mai eficace la atingerea acestui scop și țin să Vă asigur că nici întregul Meu sprijin și nici concursul binevoitor al Conducătorului Statului și al guvernului român nu Vă vor lipsi în vederea îndeplinirei cu succes Inaltei misiuni ce vi s'a încredințat.

In acest spirit, Vă urez cu toată cordialitatea d-le ministru, un bun venit printre noi.

D. ministru Conte de Casa Rojas la Casa Verde

După prezentarea scrisorilor de acreditare M. S. Regelui, noul ministru al Spaniei la București, conte de Casa Rojas, însoțit de d. consilier de legație Alfons Mery del Vall și d. Louis Benevito, precum și de o delegație a Falangei Spaniole, s'au dus la „Casa Verde", unde au depus, într'o pioasă reculegere, o coroană pe mormântul Căpitanului.

Aici au fost întâmpinați de către d. Victor Medrea, șeful protocolului legionar și de un detașament care a dat onorurile.

D. ministru conte de Casa Rojas, s'a coborât în criptă și s'a închinat în fața sicriului Căpitanului, a lui Moța și Marin, cei doi glorioși căzuți pentru biruința Spaniei creștine și naționaliste.

Inaugurarea conferințelor de stagiu ale baroului Ilfov

D. ministru Mihail Antonescu prezidând ședința. In dreapta d-sale, d-nii: D. G. Lupu, primul președinte al Inaltei curti de casație și Alexandru Constant, subsecretar de stat al presei și propagandei. In stânga, d-nii: Coman Negoescu, procuror general la Casație și prof. Bălescu (vorbind)

Luni, la ora 4 d. a., s'a făcut în sala de ședințe a Curții de apel s. I-a, sub președinția d-lui prof. Mihai Antonescu ministrul justiției, inaugurarea conferințelor de stagiu ale baroului Ilfov.

Au fost de față d-nii: D. G. Lupu, primul președinte al Inaltei Curți de Casație și Justiție; Coman Negoescu, procuror general al Inaltei Curți; Ionescu Dolj, prim președinte al Consiliului legislativ; Al Constant, ministru subsecretar de stat la presă și propagandă; Iancu Petrescu, prim președinte al Curții de apel; Benedict Stoenescu, procuror general al Curții de apel; Florin Foișoreanu, Tigoianu, Victor Popovici, Șt. Stoenescu președinți la Curtea de apel; I. Gheorghiade, prim procuror al trib. Ilfov; D. M. Ranetescu președintele Uniunii barourilor; Al. Vergati, vice președinte al Uniunii barourilor și șeful contenciosului legionar; D. Grozdea; întreg consiliul baroului de Ilfov, magistrați dela toate instanțele împreună cu președinții secțiilor.

D. C. *Bălescu*, prodecan, reprezentând pe d. decan C. Stoicescu, care n'a putut participa din cauză de boală, întâmpinând pe d. ministru al justiției a arătat sentimentul de adâncă mândrie din partea baroului de a primi la inaugurarea conferințelor de stagiu din anul acesta pe unul din cele mai strălucite elemente ridicate prin merit excepțional și muncă în slujba justiției.

D. *Al. Vergatti*, subliniază că prezenței d-lui ministru Mihai Antonescu la această solemnitate nu i se poate acorda ca în trecut sensul cuceririi sufragiilor, ci preocuparea de a ajuta baroul să creeze un nou stil de avocat" care să simtă și să știe că este auxiliarul justiției, făcând să dispară avocatul intervenționist.

In lupta pe care tinerii avocați legionari ai baroului de Ilfov o duc pentru a crea un corp select, gestul d-lui ministru Mihai Antonescu de a participa la deschiderea conferințelor de stagiu este nu simbolic ci structural și el dă încrederea că acțiunea aceasta va merge sigur la biruință.

Conferința d-lui profesor Vermeulen

D. profesor Vermeulen conducătorul conferințelor de stagiu, și-a desvoltat apoi conferința despre probleme juridice noui în statul național legionar. D-sa a început arătând că dreptul nostru, atât cel privat cât și cel public, a fost înrâurit și determinat de doctrina liberală în sensul juridic al cuvântului.

Toate legiuirile noastre, isvorîte din aceste principii, au nesocotit cu desăvârșire primatul intereselor comunității și primatul elementului național.

Dreptul cel nou al statelor totalitare constă într'o reacțiune împotriva acestui individualism excesiv.

Aceeași reacțiune împotriva individualismului excesiv caracterizează doctrina mișcării legionare, așa cum a fost preconizată de **Căpitanul**, care în discursul său la mesagiu în anul 1931 a fixat punctele cardinale ale mișcării legionare în: Dumnezeu, Patrie, Rege, familia, proprietatea și armata, cari să garanteze existența statului român.

Aceste puncte cardinale însă nu mai sunt privite prin prisma principiilor liberale, ci adaptate, ca în toate statele totalitare, stării reale, care subordonează interesele individuale intereselor colectivității.

Firesc este ca această transformare a statului așezat pe temelii noui să ridice și probleme juridice noui.

Doctrina legionară nu mai poate să conceapă spiritul individualist al legiuirilor cari ne-au cârmuit până acum, ci prevede întâietatea drepturilor colectivității față de drepturile subiective.

O a doua problemă care s'a pus de altfel pentru toate statele totalitare, este aceea de a se ști dacă statul național-legionar este sau nu un stat de drept.

Conferențiarul invoacă doctrina național-socialistă, conform căreia dreptul se naște din conștiința mulțimii iar legiuitorul nu face decât să ia act de existența acestui drept; și arată că aceiași problemă de drept se pune și în statul național-legionar, care este un stat de drept.

In ce privește corpul funcționăresc, el fiind chemat să asigure poruncile conducătorului statului și să activeze în interesul exclusiv al comunității naționale, pătruns de spiritul legionar, nu poate șovăi și trebue să execute.

Cu toată întărirea ideii de autoritate și a spiritului de disciplină în statele totalitare, nimeni nu neagă însă dreptul la un minim de garanții ce se cuvin acelor care într'o permanentă veghe stau la deservirea intereselor obștești. De asemeni și justiția administrativă este de esența oricărui stat de drept și deci de esența statului național legionar.

Cuvântarea d-lui profesor Mihai A. Antonescu, ministrul justiției

Am venit aici pentru a împlini porunca unei bătrâne tradiții. Din timpuri străvechi justiția și tradiția sunt nedespărțite. Una însuflețește pe cealaltă. Tradiția dă justiției forța, justiția dă tradiției veșnicia.

Nu voi avea banalitatea să mărturisesc convenționale gânduri de recunoștință d-lui decan Bălescu și d-lui Vergati, cari în numele Baroului și al Uniunii m'au salutat prin cuvinte atât de măgulitoare. Și drept recunoștință vă voi cere tuturor permisiunea să închin un gând de creștin Aceluia care m'a învrednicit, după 15 ani de muncă în această casă, să fiu astăzi primit de Dumnevoastră.

Tradiția ca ministrul justiției să participe la lucrările Palatului și ale Baroului îmi prilejuește astăzi nu numai o simplă vizită formală.

Folosesc acest prilej, pentru ca să vă prezint bazele, pe care înțeleg să-mi port răspunderea de ministru al Justiției și să vă definesc țelurile și programul pe care-l voi înfăptui la acest Departament, pe care mi l-a încredințat Generalul Antonescu.

Impreiurarile m'au împiedicat să fac aceste declarații înaintea Inaltei Curți de Casații, așa cum o cerea bătrânul obiceì și propria mea dorință.

Voi păstra totuși pentru acel prilej expunerea programului legislativ și a reformei judiciare.

N'aș putea astăzi, când pentru prima oară vorbesc ca ministru al justiției în Palatul Dreptății, să mă mărginesc la simpla evocare a rostului conferințelor de stagiu ale avocaților.

De aceia, vă voi înfățișa sumar unele dintre preocupările mele și dintre principalele temeiuri ale justiției, pe care o vom întemeia în Statul Național Legionar regimul Generalului Antonescu.

REVIZUIREA SPIRITULUI DE DREPTATE ȘI CONCEPȚIA DESPRE LEGE

Ceeace constitue principala noastră preocupare este să readucem în acest popor convingerea drepturilor și a dreptății.

Dreptatea este o stare de conștiință. Ea dă omului echilibrul vieții, iar națiunii conștiința puterii.

Poporul român este un popor drept. Istoria românească însăși nu este decât o lungă luptă pentru dreptate.

Justiția statului nostru trebue să fie expresia organizată a acestui instinct de dreptate.

In ultima vreme s'a schimbat concepția de dreptate, s'a schimbat încrederea în legi și în justiție.

Trebue cu orice preț să reaprindem în cugetul poporului nostru și în realitatea lui zilnică statornica convingere în puterea dreptății și în autoritatea legii. Pentru a realiza această nouă ordine morală va trebui să schimbăm întregul eșafodaj al justiției românești, precum și organizarea legislativă și organizarea judecătorească.

Magistratura va fi pusă în Statul Național Legionar în drepturile sale de autoritate și de prestigiu.

Legea judecătorească, pe care o vom promulga în Ianuarie, va da magistraturii dreptul de a se conduce prin ea însăși, de a se selecționa prin ea însăși și de a se merita sau de a nu se merita prin ea însăși.

Va trebui să revizuim întreaga așezare legislativă și, mai ales, însăși ideea de lege.

Avem legi multe, prea multe; legi savante.

Ne-am închipuit că superioritatea ordinei noastre legale trebue să vină din imitația servilă și din importul grăbit al tuturor legilor străine.

N'am înțeles că o lege este o expresie de viață și că orice instituție socială, pentru a putea trăi, trebue să aibă rădăcini adânci înfipte în glia conștiinței românești.

Poporul Român a trăit veacuri întemeiat pe obiceiul pământului.

Plinătatea legii și a judecății își trăgea atunci izvoarele din autenticitatea nevoilor și sufletului românesc.

Mai târziu, în setea noastră de înoire a civilizației și de tălăzuire a influenței bizantine ne-am năpustit cu ardoare spre legile străine, le-am copiat, le-am transplantat și ne-am dat iluzia creerii unei societăți occidentale, pentru că suprastructura ei legislativă era importată din Occident. Am luat constituția belgiană, codul civil francez, codul comercial italian și a. m. d. Nu ne-am dat seama că una este sufletul burghez belgian și alta suntem noi; că una este viața familiei și a societății franceze, născută din revoluție și din reformele lui Napoleon, după o lungă educație religioasă și o adâncă organizare burgheză și cu totul alta este familia ortodoxă românească și societatea noastră agrară; că una este voința contractuală a unui occidental, conștient pe drepturile lui, stăpân pe averea lui și cu totul alta este puterea contractuală a țăranului român, sărac și trudit.

Am pulverizat instituții vechi; am creiat o societate legală românească, foarte des străină de noi, și de care au profitat străinii veniți printre noi mai mulți decât noi înșine.

După această construire factice și străină de autenticitatea românească a societății noastre, am socotit-o ca însăși temelia vieții noastre juridice și ca nevoile înșiși ale realității sociale.

Am transformat aceste instituții și legi în dogme. Ne-am închinat la ele; am instituit fetișismul legii.

Viața noastră juridică a devenit interpretarea savantă și complexă a textelor. Justiția a devenit un concept dogmatic complex.

Această abstractizare a vieții noastre juridice a sporit și mai mult prăpastia deschisă între realitățile românești și structura noastră legală.

Trebue să privim adevărul în față și, mai ales, să ne luăm puterea de a revizui concepția noastră despre lege.

Legea trebue să fie o haină naturală, care să îmbrățișeze simplu și cald un corp sănătos și nu hlamida pompoasă și de ceremonie care ascunde sub străluciri decorative diformități nemărturisite sau necunoscute.

Interpretarea și aplicarea legii nu trebue să fie alambicarea abstractizatoare a textelor, închinarea fetișistă la dogme, ci simțirea instinctului de dreptate și satisfacerea nevoilor sociale reale, fiindcă altfel plutim în neant și ne depărtăm nesincer de valorile reale ale vieții.

Nu este în această tendință de realism un stat de ignoranță și obscurantism.

Dascălul, care și-a aplecat ani dearândul fruntea asupra filelor cărților, nu ar putea să practice paradoxal asemenea recomandări obscurantiste. Tocmai știința, dar știința nedespărțită de conștiință, îmi recomandă acest realism.

Dealtfel lupta între dogmele abstracte și realitățile vitale caracterizează ciocnirea dintre civilizațiile epocei noastre și regulele de drept de totdeauna.

Ca și în antichitate, când lupta s'a dat între rafinata societate grecească, ridicată pe culmile abstractizatoare ale vieții, și societatea romană, condusă de forțe vitale și de realități, între savantul și meșteșugitul retorism grec, opus pragmatismului robust al regulei de drept roman, astăzi trebue să alegem între fetișismul dogmelor abstracte și realitățile vitale.

Să ne inspirăm din experiența antică: să fim lucizi: să recunoaștem că în timp ce regula de drept filozofică a retorismului grec a murit odată cu statul, prea încărcat și el de regule abstracte regula de drept romană, izvorîtă din realitatea și din nevoile simple ale vieții și nu din speculațiuni, a condus veacuri dearândul lumea și stă și astăzi la temelia ordinei de drept.

Așa dar, să ne folosim numai de reguli de drept pragmatic, izvorîte din realități, să încurajăm puterile de viață românească și să le dăm structura juridică autentică și corespunzătoare și să părăsim abstracțiunile, care dau numai iluzia unei ordine juridice, îndepărtând societatea românească și simțul ei de dreptate dela o ordine autentică.

Intreaga legislație românească va fi revizuită; ea va fi condensată în cinci coduri, cari vor simplifica tot mecanismul vieții noastre juridice, ținând seama de nevoile reale și de structura originalității poporului român.

In acelaș timp vom da judecătorului puteri mari, pentru a realiza alături de legi naturale și o justiție naturală.

Legea va cuprinde regule esențiale ale ordinei juridice românești, pe care judecătorul le va complecta cu judecata sa proprie, dând sentinței suflet și dreptății conștiință.

Numai astfel judecătorii își vor împlini rolul lor social și misiunea lor de echilibru, de liniștire și de conservare, pe care Generalul Antonescu urmărește s'o asigure cu concursul judecătorilor.

Desigur, odată cu această reformă, vom schimba și așezările profesionale ale avocaților.

O lege a avocaților publici va modifica noțiunea falsă a avocatului funcționar, stabilind o nouă mentalitate și un nou corp profesional.

Avocații statului vor fi aleși după criterii aspre: meritele lor vor fi răsplătite printr'o participare la bunurile câștigate statului.

Nu va mai exista avocat public, care să folosească dosarele Statului pentru a-și face clientelă particulară.

Vom reorganiza barourile, întemeind o adevărată corporație națională.

Acei cari foloseau titlul de avocat, pentru a-și creia venituri inavuabile, strivind prin exemplul lor puterea de muncă și de încredere a adevăraților avocați, acei cari folosind situații politice pentru a apăsa conștiințe slabe și a sdrobi conștiințe dârze, asemenea avocați nu vor mai exista.

Adresându-se tinerilor avocați adunați la conferințele de stagiu, d. prof. Mihai Antonescu, ministrul justiției a adăugat:

Asistați astăzi la o solemnitate de înfrățirea magistraturii, reprezentată prin ceeace are mai strălucit, prin d. prim președintele Inaltei curți de casație G. Lupu, cu avocatura pentru care vă pregătiți.

Este acesta simbolul noului justiții a Statului Național Legionar. Magistratura ridicată prin suveranitatea meritelor personale și avocatura înălțată prin onoare și competință.

Sunteți o generație, pe care se reazimă viitorul acestui stat.

De spiritul dv. de dreptate, de puterea dv. de făptuire, depinde așezarea de mâine a Statului nostru.

Trăim o renaștere revoluționară. Revoluțiile sunt însă idei în marș. Istoria a înregistrat multe revoluții. Nu au rămas însă în istorie decât acelea cari prin puterea lor de înfăptuire a idealurilor lor au putut să întemeeze instituții și să reazime statul.

Lupta noastră profesională a fost mai grea decât va fi lupta dv., pentru că astăzi stă în fruntea guvernului un om, care a suferit pentru dreptate și pentru drepturi și care într'o carieră de 40 de ani a dat pildă de luptă și de înfăptuire: Generalul Antonescu.

Să vă desfășurați activitatea într'un stat care reazimă pe puterea tinerii generații toată ridicarea lui. Regimul Național-Legionar și Generalul Antonescu reazimă pe forța de echilibru a dreptului și pe concepție de ordine a juriștilor Statului de mâine. Regimul Național-Legionar năzuește să realizeze o renaștere națională prin puterea de creațiune a dv.

Lupta de reconstrucție a Statului, așezarea noastră într'o ordine europeană și afirmarea națiunii românești în drepturile ei iată ce constitue drepturile ei veșnice, iată ce constitue crezul de mâine al dv.

Deslănțuiți-vă toată puterea de credință și de înfăptuire și faceți ca fapta dv. să fie înțeleasă de toți și sprijinită de toată națiunea.

Justiția este un drum deschis pentru dv. Ea nu este digul de piatră rece și insesibil, care înfruntă valurile înoitoare, ci farul, care cu lumina lui despică drumul și încălzește popasul dv. de înfăptuiri.

Am străbătut în trei luni o mare revoluție și o adâncă transformare. Ne-am păstrat ființa politică și trebue să ne consolidăm așezarea Statului.

Să nu se uite: acum trei luni, catapeteasma statului era prăbușită, granițele era fărâmate, ordinea morală descompusă și anarhia amenința existența noastră națională.

Alte State au străbătut revoluții înoitoare în ruină și în sânge.

Datorită acțiunii dârze, repezi și organizatoare a Generalului Antonescu, precum și luptei unei generații, a legionarilor, Statul Român a eșit din această prăbușire și și-a regăsit siguranța. El trebue să pășească astăzi la reconstrucția lui.

Faceți ca toate generațiile să înțeleagă că sunteți un rezervor curat de energii creatoare, pe care se poate rezema viitorul neamului.

Evocând goana după lumina generațiilor, care duc din mână în mână făclia veșnică a adevărului, d. prof. Mihai A. Antonescu a urat tinerilor avocați să poarte cu mândrie făclia justiției în Statul Național Legionar al Regelui MIHAI I.

D. ministru al Justiției a instituit două premii pe care baroul să le acorde celor mai bune lucrări sau conferințe: **„PREMIUL CORNELIU ZELEA CODREANU", pentru subiectul: „Familia Românească, temelia Statului" și „PREMIUL GENERAL ANTONESCU", „Despre dreptate și legalitate".**